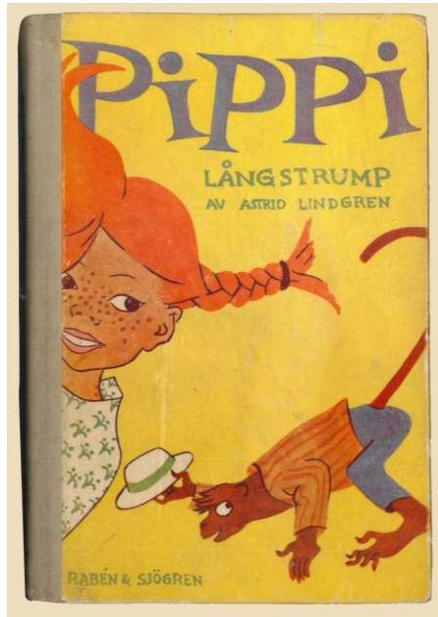

Тернопільська обласна бібліотека для дітей

Серія «Книги-ювіляри»

«Дивовижні пригоди найвеселішої
дівчинки світу»

*Обкладинка першого видання книги
Астрід Ліндгрєн (1945)*

«Дивовижні пригоди найвеселішої дівчинки світу»

Методичні поради по роботі з книгою

**до 70-річчя виходу в світ повісті-казки
«Піппі Довгапанчоха» А. Ліндгрєн**

Тернопіль 2015

ББК 78
Д44

Дивовижні пригоди найвеселішої дівчинки світу : до 70-річчя виходу в світ повісті-казки «Пеппі Довгапанчоха» А. Ліндгрена : методичні поради по роботі з книгою / Терноп. обл. б-ка для дітей, наук.-метод. від.; уклад. Т. В. Хованець.– Тернопіль , 2015.– 28 с.

Методичні поради присвячені 70-річчю виходу в світ повісті-казки «Пеппі Довгапанчоха» А. Ліндгрена. Подається вступна стаття про життєвий та творчий шлях письменниці, короткі біографічні дані, почесні нагороди, цікаві факти, афоризми від Пеппі, цитати із творів, а також подаються розробки заходів (схема книжкової виставки, сценарій літерної вікторини та літературної подорожі, екранізації твору за мотивами повісті-казки письменниці).

Адресовані працівникам бібліотек для дітей, педагогам.

Матеріал підготувала:	Т. В. Хованець
Дизайн:	М. Й. Наконечна
Комп'ютерний набір	Т. В. Хованець
Відповідальна за випуск:	Н. С. Новіцька

ФАНТАЗЕРКА НА ІМ'Я АСТРІД

Астрід Ліндгрєн — видатна дитяча письменниця, авторка казок про Карлсона та Пєппі Довгупанчоху. Ці казки допомагають дорослішати, відкривати щось нове у бурхливому світі. Герої її творів стали набагато популярнішими, аніж можновладці тих часів, коли казки створювались. Світ її творів населений дітьми, і туди раз по раз письменниця верталася душею, мріями, снами, книжками.

У провінції Смоланд на півдні Швеції оживає далекими спогадами хутір Нес неподалік містечка Вімербю, де народилася вона і її найперші вигадки. Нині у відреставрованій іще за життя самої письменниці садибі — музей Ліндгрєн, де відбуваються різноманітні літературні заходи на її честь.

Астрід мала настільки щасливе дитинство, що не стомлювалася повторювати про це за кожної нагоди. Воно було насичене такими подіями й почуттями, що дало натхнення на все життя. Коли її питали про джерела творчості, вона відповідала: «Почалося все з листопада 1907 року — дня, коли я народилася в старенькому червоному будинку, довкола якого росли яблуні. Я була друга дитина в селянській родині Самюєля Августа Еріксона та його дружини Анни Еріксон, уродженої Юнсон. Хутір, де ми жили, звався, як зветься й донині, Нес, він розташований неподалік містечка Вімербю в Смоланді. Від 1411 року Нес був садибою священика, одначе мій батько просто орендував ту садибу, як до нього його батько, а після нього його син. У тому червоному будинку, що у XVIII ст. належав священикам, згодом народилося ще двоє дітей. Отже, нас було четверо — Гуннар, Астрід, Стіна та Інґегерд, і жили ми в Несі щасливим життям, достоту як діти в моїх повістях про хутір Гамірній».

Місцевий часопис «Вісник Вімербю» в рубриці церковних новин теж помістив повідомлення про народження в родині Еріксонів доньки Астрід Анни Емілії. Було в тім числі й про погоду. До того ж у школах святкували день короля Густава

Адольфа, тож газета публікувала героїчну поему, щоб учителі мали що читати дітям. А вже в наступному числі впадало в око ще одне повідомлення: про те, як шкільна рада покарала одну вчительку за читання дітям уголос «Чудесної мандрівки Нільса Гольгерсона з дикими гусьми», бо, виявляється, в листопаді народився не лише король Густав Адольф, а й така собі Сельма Лагерлеф! Та лихо було в тім, що знаменита сьогодні книжка знаменитої письменниці тоді була визнана «занадто шкідливою і підлягала забороні». А рівно через 53 роки дівчинка, народжена 14 листопада, отримає в день народження Сельми Лагерлеф медаль імені Нільса Гольгерсона за свої казки, а її улюбленці Пеппі та Карлсон потраплять під обстріл таких самих ревних моралістів! Може, саме в збігові усіх цих листопадових фактів і був якийсь потайний знак?

Коли ж «Вісник Вімербю» надрукував перший допис тринадцятирічної Астрід «На нашому хуторі», до дівчинки відразу приклеїлося прізвище «Сельма Лагерлеф із Вімербю». Її це трохи сердило, бо вона й на думці не мала ставати письменницею. Ні в дитинстві, ні замолоду не плекала навіть мрії про письменство, хоча вигадниця з неї була неабияка. І хист цей, безперечно, передався їй від батька.

Самюель Август, хоч і стояв твердо на землі, душею був великий мрійник і цікавий оповідач. Не дивно, що всі діти успадкували його вміння за всіляких життєвих обставин щиро любити життя і всією душею потягнулися до слова. Скажімо, Гуннар писав гострі памфлети і був членом шведського парламенту, Стіна стала перекладачем, а Інгерд — журналістом.

Малу Астрід часто порівнювали з білкою — так прудко й безстрашно вона вмiла лазити по деревах. І ніхто з дітей не міг зрівнятися з нею у фантазуванні й кількості прочитаних книжок. Дівчинка не уявляла свого життя без книжки. Для неї то було те саме, що стояти перед замкненими дверима зачарованої країни, де сховано найдивовижнішу радість. Усі діти Еріксонів із сусідською діворою не лише бавилися в традиційні ігри тих часів, але й на свій лад «програвали» прочитані казки, створюючи за ними вистави-експромти. І перед у цьому завжди вела Астрід. Діти мали море волі у своїх розвагах, та це зовсім не означало, що їх розбещували. Навпаки, привчали до всілякої роботи, як і було заведено в сільських родин.

Закінчила школу Астрід із чудовими знаннями шведської, німецької та англійської мов і влаштувалась у газету коректором. Інколи дописувала невеличкі репортажі. Страшенно любила кіно, захоплювалась джазом і танцювала народні танці в ансамблі «Смоландці», що їздив з виступами поза межами Віммербю. Вона вельми болісно пережила прощання з дитинством і своє дорослішання, а юність узагалі вважала найприкрішим періодом свого життя. Найперший сердечний потяг до чоловіка приніс їй велике розчарування, та вона була вперта й готова була долати всі труднощі самотійно. Астрід не могла вийти заміж за нелюба, бо прагнула такого ж достойного чоловіка, яким був батько для матері. Отож, аби тільки уберегти найдорожчих людей від пліток і осуду, сина Ларса народжувала подалі від дому, в Копенгагені. Цілих чотири роки довелося їй провести у

вимушеній розлуці з дитиною, і то були для неї страшенно важкі часи. Саме тоді вона усвідомила, що діти найбільше у світі потребують любові. Одначе треба було зважати на суворі традиції шведської провінції. Тим часом вона вже закінчила курси стенографії і змінила кілька робіт, аж поки влаштувалася секретаркою до Королівського автомобільного клубу, де й познайомилась зі своїм майбутнім чоловіком Стуре Ліндгреном. А ставши пані Ліндгреном, народила дівчинку й уже весь свій час присвятила вихованню дітей. Ось тут (у 37 років!) і спало їй на думку писання. Спонукала її до того донька Карін. Яюсь, лежачи з запаленням легенів у ліжку, з нудьги попросила маму: «Ану, розкажи мені про Пеппі Довгупанчоху!» І мама, аніскілечки не здивувавшись, заходилася розповідати. Так тривало щовечора протягом кількох місяців.

Хтозна, як би воно було далі, аж тут Астрід і сама злягла в ліжку, похмурого березневого дня в ожеледь зламавши ногу. А щоб не сумувати, вона стала записувати свої вигадки про Пеппі Довгупанчоху. І згодом зробила саморобну книжку в чепурній чорній оправі з намальованою кольоровими олівцями рудоволосою дівчинкою на обкладинці. А у травні 1944 року разом із «Читанкою», «Пригодами Пелле Безхвостого» Єсти Кнутссон подарувала доньці на день народження. Другий примірник цього рукопису Астрід Ліндгреном надіслала до одного шведського видавництва. На

жаль, там не прийшли в захоплення, а навпаки... Злякалися! Надто зухвалою і «неправильною» видалася їм Пеппі!

Зате ця зухвала й «неправильна» Пеппі сподобалася в іншому видавництві — «Рабен-Шегрен», де 1945 року побачила світ, урятувавши видавців від банкрутства. Варто згадати, що саме там роком раніше відбувся дебют Ліндгрен-письменниці — її повість «У Бріт-Марі легшає на серці» здобула другу премію на конкурсі за найкращий твір для дітей. Дарма, що Астрід Ліндгрен на той час не була професійною письменницею, а лише домогосподаркою. Проте ця домогосподарка так блискуче знала шведську мову і дитячу душу!

**Ілюстрація Арсена Джанік'яна до книжки А. Ліндгрен
«Пеппі Довгапанчоха»**

Досі такої героїні, як Пеппі, у шведській дитячій літературі просто не було. Це був ніби вибух і своєрідний виклик стереотипам. Довкола книжки відразу ж зчинилося чимало галасу: одні називали її «книжкою, на яку чекали», де втілено заповітну дитячу мрію — робити все, що заманеться, і весь час бути самим собою, а інших (здебільшого професорів педагогіки) до глибини душі обурювала «невихована й бездарна письменниця і божевільне хворе дівча». Мовляв, хіба

може нормальна дитина ум'яти цілий торт і ходити босоніж по розсипаному долі цукру?

Після блискучого триумфу Пеппі Астрід Ліндгрєн 34 роки пропрацювала у видавництві «Рабєн-Шєгрєн», редагуючи книжки для дітей. З її легкої (і вимогливої водночас) руки у шведській літературі з'явилося ціле гроно прекрасних імен. Але творчий настрій не полишав її ні на мить. У цей час вона писала далі — про Пеппі, про дітей із Гамірного хутора й малого детектива Калле Блюмквіста. Та як грім із ясного неба в її долю постукало непоправне горе — 1952 року помирає чоловік, і Астрід Ліндгрєн у 45 років стає вдовою. «Життя — дуже крихка штука, і вкрай важко зберігати щастя», — записує вона до свого щоденника. А далі кожне десятиліття було позначене для неї страшними втратами: у 60-ті — помирають батьки, 70-ті — улюблений брат, 80-ті — син, у 90-ті — сестри.

Усі книжки, які потім одна за одною з'являлися з-під пера Астрід Ліндгрєн, приносили їй величезний успіх і славу. На вершині тієї слави виблискують красою, теплим гумором і дотепністю повісті про Карлсона, Еміля з Леннеберга, прекрасні поетичні казки «Мію, мій Мію», «Брати Лев'яче Серце», «Роня, дочка розбійника». Більшість їх було написано тоді, як вона жила вже сама (бо згодом і одружені діти пішли з дому). Її визнали в цілому світі й двічі (як більш нікого!) відзначили міжнародною Золотою медаллю імені Г.К.Андерсєна: першого разу — за «Расмуса-волоцюгу», а другого — за «Брати Лев'яче Серце». До того ж жоднісінького письменника світу не перекладено аж вісімдесятьма дев'ятьма мовами!

Шведські критики постійно замислювалися над тим, що ж у Астрід Ліндгрєн є такого, чого не мають інші дитячі автори? Що створило їй таку шалену популярність і чому саме вона стала феноменальним літературним явищем? Може, тому що до останнього подиху не почувалася чужою в дивовижній країні дитинства? Може, тому що в її суворій правді й добрій

вигадці немає і крихти фальшу? Може, тому що ніколи не допускала дорослої зарозумілості й говорила з дитиною на рівних? Та, здається, відповідь на це запитання є і в самій Ліндгрєн. У слові, виголошеному на церемонії вручення медалі імені Г.К.Андерсена у Флоренції 1958 року, вона промовляла: «Буває, що мене питають: «Чи думаєш ти, коли пишеш, постійно про тих дітей, які читатимуть твою книжку? Ні, я аніскілечки про них не думаю. Я пишу для єдиної дитини — часом шестирічної, часом восьмирічної, а часом, може, й одинадцятирічної. Проте це все-таки завжди одна й та сама дитина. Отож-бо — я пишу виключно для того, щоб розважити ту дитину, якою колись була сама».

Її творчість, насичена безпосередністю й щирістю, не старіє, як не старіла її дитинна душа. Її завзятій працьовитості, безмежній фантазії та невичерпній творчій спроможності можна тільки дивуватися, як ото дивуються родючій яблуні, що від ваги свого цвіту дедалі більше молодіє. У її книжковому світі панує народний казковий дух, він часто-густо населений дивовижними істотами — гномами, троями, в них панує атмосфера добра, мужності, чесності, мудрості. Увесь її рідний Смоланд, де побутують старовинні легенди та перекази, де височіють готичні церкви і свято оберігаються древні камені з рунами. Недаремно в її повістях природа так багато важить, особливо світанки, бо вона звикла «ловити казку вдосвіта»...

Незмінний інтерес дітей та їхніх рідних до творчої спадщини Астрід Ліндгрєн свідчить про обдарованість автора, вміння доторкнутися до сердець маленьких читачів і наповнити їх дивним світом фантазій, захоплюючих пригод. Більшість літературних героїв, створених талановитою письменницею і сьогодні залишаються для нас привабливими й зрозумілими. За визнанням мільйонів шанувальників у світі унікальна творчість Астрід Ліндгрєн підтверджується величезними виданнями її книг на мовах різних народів.

НАГОРОДИ І ВІДЗНАКИ

- ✓ Міжнародні Золоті медалі Г.К. Андерсена (1958 і 1986 рр.).

- ✓ Медаль Нільса Хольгерссона

- ✓ Шведська премія Сельми Лагерльоф

- ✓ Чилійська премія Габрієли Містраль

- ✓ Шведська державна премія з літератури

- ✓ Російська медаль імені Льва Толстого

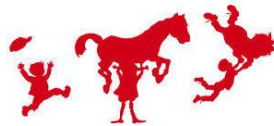

- ✓ Премія миру німецької книготоргівлі

- ✓ Орден Усмішки

- ✓ У 2002 р. урядом Швеції на честь видатної дитячої письменниці було засновано премію імені Астрід Ліндгрєн.

THE ASTRID LINDGREN
MEMORIAL AWARD

ЦІКАВІ ФАКТИ:

- У Стокгольмі побудовано пам'ятник А. Ліндгрєн.

- Є музей письменниці у Стокгольмі

- Письменниця та її героїня Пєппі є на монєтї Швєцїї.

- А. Ліндгрен зображено на поштовій марці.

- Казкові персонажі письменниці зображені на поштових марках:

Пеппі Довгапанчоха на німецькій марці

Малюк і Карлсон на російській поштовій марці

- Існує сорт троянди названий Астрід Ліндгрен (1989).

З 1981 року у Віммербю працює дитячий парк розваг «Світ Астрід Ліндгрен», присвячений персонажам книг письменниці.

КОРОТКІ БІОГРАФІЧНІ ДАНІ ПРО АСТРІД ЛІНДГРЕМ

14 листопада 1907 року народилася Астрід Ерікссон в південній Швеції, в невеличкому містечку Віммербю провінції Смоланд, у фермерській родині. Вона стала другою дитиною Самуеля Августа Ерікссона і його дружини Ханни. Її батько займався сільським господарством на орендованій ділянці в Нессі, на самій окраїні містечка. В Астрід був старший брат Гуннар та дві сестри – Стіна і Інгегерд.

1924 рік – після закінчення школи, у віці 16 років, Ліндгрєн почала працювати у місцевій газеті.

1926 рік – Астрід завагітніла від головного редактора. Він запропонував їй одружитися, але Ліндгрєн відмовилася та переїхала в Стокгольм, де навчалася на друкарку та стенографістку.

Грудень 1926 року – в неї народився син Ларс. Так як грошей не вистачало, то Астрід довелося віддати улюбленого сина в Данію, в сім'ю прийомних батьків.

1928 рік – отримала роботу секретаря в Королівському автоклубі, де познайомилася зі Стуре Ліндгрєном (1898-1952).

Квітень 1931 року – Астрід одружилися зі Стуре, і після цього змогла забрати Ларса додому.

1934 рік – письменниця народила дочку Карін.

Після заміжжя вирішила стати домашньою господинею, щоб повністю присвятити себе турботам про дітей та дім.

1941 рік – Астрід разом із сім'єю переїхали у квартиру з видом на стокгольмський Васа-парк, де письменниця жила аж до своєї смерті.

1945 рік – побачила світ перша книга казкарки «Пеппі Довгапанчоха».

1952 рік – письменниця стає вдовою.

Астрід Ліндгрєн померла у 94-літньому віці у 2002 році.

АФОРИЗМИ ВІД ПЕППІ:

- Не беріть так близько до серця всякі дрібниці. Головне, щоб ви були здорові.
- В гостях треба бути завжди веселим.
- У кого в грудях б'ється гаряче серце, той не замерзне.
- Ти в мене розумненький хлопчик, міг би бути де завгодно професором.
- Ліс Страшний – бо там страшно гарно.
- У вас там повітря таке густе від знань (в школі), що можна кряти ножем.
- Від цієї науки і в коня може голова тріснути.
- Я набралася в вашій школі стільки мудрощів, що вони й досі бовтаються у мене в голові.
- Ми народилися на світ і живемо для того, щоб робити людям добро.
- Коли одні вважають, що я вже доросла, а інші - я ще мала, тоді я в самий раз.

ЦИТАТИ ІЗ ТВОРІВ АСТРІД ЛІНДГРЕН

- Життя прекрасне, лише подумати, скільки всяких подій може статися за один-єдиний літній день... Такий день дорівнює цілому життю!
- Нові книги так гарно пахнуть, що вже по одному запаху можна зрозуміти, які вони цікаві.
- На світі немає нічого, про що б не можна було домовитися.
- Якщо у тебе є найкращий друг, його не можна кидати.
- Я давно помітив: якщо їжа несмачна, то вона корисна.

- Завжди треба діяти енергійно і не розраховувати на чийсь допомогу.
- Скільки не тягни руки до зірок, до них все одно не дотягнутися.
- Неприємності – це дрібниці, справа житейська, тому нічого сумувати.
- — Повір, Карлсоне, не у варенні щастя.
— Та ти що, з глузду з'їхав? А в чому ж іще?
- Як легко зіпсувати щось важливе через дрібницю.
- Коли зуб треба вирвати іншому, а не тобі, тоді зовсім не страшно.
- Дуже сумно бути сумним, довго цього не витримати.
- Так уже сталося, що ніхто не любить зрадників, навіть ті, хто їх використовує.
- Якщо людині заважає жити лише горіхова шкаралупа, яка потрапила у черевик, вона може вважати себе щасливою.

ПЕРЕЛІК ЕКРАНІЗАЦІЙ ТВОРУ

«ПЕППІ ДОВГАПАНЧОХА»:

- Пеппі Довгапанчоха (х/ф, 1949, Швеція)
 Пеппі Довгапанчоха (х/ф, 1969, Швеція – Німеччина)
 Пеппі Довгапанчоха (т/с, 1969, Швеція – Німеччина)
 Пеппі в країні Веселії (х/ф, 1970, Швеція)
 Втікачка Пеппі (х/ф, 1970, Швеція – Німеччина)
 Пеппі збирається в дорогу (х/ф, 1973, Швеція – Німеччина)
 Пеппі Довгапанчоха (т/ф, 1984, СРСР)
 Нові пригоди Пеппі Довгапанчоха (х/ф, 1988, США – Швеція)
 Пеппі Довгапанчоха (м/ф, 1997, Швеція – Німеччина – Канада)
 Пеппі Довгапанчоха (м/с, 1998, Канада)

Літературна мандрівка «Подорожуємо з Пеппі»

Пеппі. Привіт мої любі друзі! Ви впізнаєте мене, з якої я казки? *(Так, ти Пеппі Довгапанчоха)*. Молодці! Запрошую усіх здійснити подорож до моєї казки!!! Буде дуже-дуже цікаво! Але спочатку я трошки розповім вам про Швецію.

Отже, любі мої читачі, офіційна назва країни Королівство Швеція. Знаходиться вона у Північній Європі у східній частині Скандинавського півострова. Найбільші міста – це столиця – Стокгольм, а також Гетерборг, Мальме, Упсала. Населення країни складає 9 354 426 осіб. Глава держави - король Карл XVI Густаф (з 1973 р.). Швеція – високорозвинена індустріальна країна з інтенсивним сільським господарством і займає одне із перших місць за рівнем якості життя.

Астрід Ліндгрєн народилася в 1907 році у наймальовничішому куточку Швеції – Смоланді у родині землероба «у старовинному червоному домі в глибині яблуневого саду». У Астрід були три брати та сестри. Вона дуже любила читати казки і рано почала вигадувати свої. Після школи Астрід переїхала до Стокгольма, де і залишилась жити. У Стокгольмі Астрід змінила декілька місць роботи. Спочатку працювала у Шведському книготорговому центрі, потім на посаді редактора довідника для туристів, який видавався Королівським товариством автомобілістів. Коли довідник побачив світ, Астрід запропонували нову роботу у цьому ж товаристві, директором якого був Стуре Ліндгрєн. 1931 року вони одружилися, і Астрід Еріксон стала Астрід Ліндгрєн. А головне – найулюбленішою дитячою письменницею. Вона була нагороджена Золотою медаллю Андерсена, що вважається найвищою із літературних «дитячих» нагород. Померла видатна письменниця у 2002 році у віці 94 роки!

Багато цікавих казок написала Астрід, найвідоміші з яких – це «Міо, мій Міо!», «Малюк і Карлсон, який живе на даху», «Брати Левине серце», «Пригоди знаменитого слідчого Калле Блюмквіста», «Расмус-волоцюга» та багато інших.

Пеппі. Пропоную вам, мої любі читачі, спочатку «підкріпитись» – давайте пограємо з вами в гру «Літературні бутерброди». Я вам роздам картки, на кожній з яких написано одне слово або словосполучення – це певні події, герої, опис або назви чогось із казки «Пеппі Довгапанчоха», а вам потрібно зробити якомога більше «бутербродів» – логічно скласти картки одна на одну – необхідна подія до необхідного героя або до назви. Деякі бутерброди вийдуть «товсті» і «пухкі», а деякі – «тоненькі», бо «начинка» у кожного різна. Отож, починаємо!

(Пеппі або бібліотекар роздають картки, читачі за 3—5 хвилин складають картки необхідним способом).

Літературні «бутерброди»

Пеппілота – Віктуалія – Рувьгардіна Крісмінта – Ефраїмсдоттер – Довгапанчоха. (Повне ім'я Пеппі)

Панчохи - руді кіски - веснянки - дивна дівчинка. (Опис Пеппі)

Ангел - Негритянський король - моряк - капітан. (Батьки Пеппі)

Країна «Веселія» - будиночок у садку - вілла «Хованка». (Місце, де Пеппі жила)

Мавпеня Нільсон - Аніка - Томмі - кінь. (Друзі Пеппі)

Грудки золота - страусові пір'я - здохлі пацюки - гайки. (Непотрібні речі, які Пеппі вишукувала, бо називала себе Пошуковцем)

Шибайголова Карлсон - Блюм - волоцюги. (Злодії, що вдерлися до Пеппі)

Пеппі. Діти, ви просто молодці! Стільки бутербродів зробили! Тепер ми з легкістю можемо мандрувати далі! Та щоб ми змогли це зробити нам потрібно розшифрувати декілька телеграм, які надійшли мені «Казковим телеграфом».

Тож я вам буду зачитувати їх, а ви допомагатимете мені визначити, про кого або про що йдеться, згода?

(Пеппі та бібліотекар по черзі зачитують тексти телеграм, діти розшифровують).

Тексти телеграм.

«Він був капітаном і плавав по широкому морю. Пеппі також плавала з ним, аж поки одного разу під час бурі велика хвиля забрала його з палуби, і він зник. Пеппі вважала, що він поплив на острів, де живе повно негрів, став їхнім королем і тепер ходить собі серед них із золотою короною на голові». *(Тато Пеппі)*

«Спершу кажу лагідно, а коли не послухаю, кажу ще раз суворіше, а вже як і тоді не хочу слухатись, то даю собі ляпаса». *(Пеппі так сама себе вкладає спати)*

«Байдуже, чи ти не забудеш помити ноги, коли тебе запросять до королеви, але не забудь узяти пляшку, коли ти готуватимешся до корабельної аварії. Без неї краще взагалі сидіти вдома». *(Йдеться про пляшку, в яку кладуть записку з проханням про допомогу і кидають у воду. Про неї розказував Пеппі батько)*

«Усамкюсор мюсор філібюсор». *(«Тремтять, мої вороги!» – вигук капітана Довгананчохи по-негритянському)*

«Ви, звичайно, можете приходити сюди gratis. Ключ висітиме на цвяшку біля одвірку. Можете брати все, що в шухлядах. І я поставлю в дуплі драбину, щоб ви могли самі ховатися там. Хоч, мабуть, у дубі не ростиме більше пляшок із лимонадом – на них саме неврожай». *(Слова Пеппі своїм друзям Томмі і Аніці, коли вона прощалася з ними і збиралася відпливати на шхуні з капітаном Довгананчохою)*

«Прощай, люба Пеппі, ти їдеш від нас,

Але пам'ятай повсякчас,

Що друзів таких, як залишила ти,

Довіку тобі не знайти».

(Вірш, який написав Томмі для Пеппі)

Пеппі. Молодці, мої любі читачі! Всі телеграми розшифрували правильно! Ну як же мені подобається з вами грати! А давайте зіграємо ще в одну гру. Вона має назву «Гаряче крісло!». Ми вас поділимо на дві команди, з кожної команди буде виходити гравець за бажанням, сидатиме у наше «гаряче крісло», ми будемо ставити йому запитання з варіантами відповідей, він за хвилину має дати відповідь і звільнити крісло для гравця з другої команди. Якщо хтось помиляється або не знає відповіді на запитання, він також звільняє крісло, а гравець із команди-суперниці отримує шанс заробити додатковий бал своїй команді, давши правильну відповідь. Та команда, яка дасть більше правильних відповідей, перемагає.

Запитання і відповіді до гри.

1. Як називається країна, де живе Пеппі?

а) Сміляндія; б) Іграндія; **в) Веселія;** г) Чомундія.

2. Скільки Пеппі років?

а) 6; б) 7; **в) 9;** г) 10.

3. До Пеппі на віллу увірвались...

а) злодії; б) пірати; в) дикі звірі; г) діти.

4. Поліцаї хотіли забрати Пеппі до...

а) театру; б) у поліцейський відділок; в) на прогулянку;
г) в дитячий будинок.

5. Пеппі захотіла піти до школи, щоб...

а) не нудьгувати вдома; **б) і у неї почались різдвяні канікули (а якщо вона не ходить до школи, то і канікули не можуть розпочатись);** в) побешкетувати там; г) показати всім, що вона найрозумніша.

6. У цирку Пеппі стрибнула на спину...

а) коню; с) собаці; в) свині; сі) мавпі.

7. Що велике Пеппі з'їла сама за кілька хвилин на підвечірку?

а) ковбасу; **б) торт;** в) морозиво; г) тарілку борщу.

8. Залізши по дереву до мансарди хмарочоса, Пеппі врятувала двох маленьких хлопчиків від... ?

а) пожежі; б) спеки; в) голоду; г) падіння.

9. Томмі і Аніка подарували Пеппі на день народження ...

а) цукерки; **б) музичну скриньку;** в) іграшку; г) кольорові олівці.

10. Мавпочку Пеппі звали пан...

а) Філлі; б) Карлсон; в) Боссе; **г) Нільсон.**

11. Хто написав Пеппі листа?

а) Томмі; б) Аніка; **в) Пеппі;** г) мама.

12. Пеппі врятувала у звіринці дівчинку від...

а) тигра; б) вовка; в) гадюки; г) хуліганів.

13. Який високий гість приїхав до Пеппі?

а) друг Томмі; б) вчителька зі школи; **в) її тато;** г) поліцай.

14. Як називалася шхуна, на якій з капітаном Довгапанchoю відплила Пеппі після прощального бенкету на своїй віллі?

а) «Стрибуха»; б) «Забуваха»; в) «Везуха»; г) «Веселуха».

Пеппі. Ну що ж, мої любі, ви просто молодці! Мені було дуже цікаво з вами! Сподіваюсь, що і ви не нудьгували, мандруючи зі мною!

Бібліотекар. Діти, закінчилась подорож із нашою веселою Пеппі. Вона вчить нас, що треба бути щирими, завжди правдивими, допомагати один одному, це допоможе нам існувати в нашому непростому світі і залишатись гідною людиною!

Ми усі дякуємо вам за те, що активно брали участь у іграх і вікторинах. Сподіваємось, вам сподобався наш ерудит-круїз і вам було цікаво подорожувати з нашим казковим гостем – Пеппі Довгапанchoю.

Читайте, мандруйте з героями казок, переживайте з ними їхні пригоди, пізнавайте нове через книги, адже це так цікаво!!! А ми завжди чекатимемо вас у нашій бібліотеці та в чарівному світі книги.

Астрід Ліндгрен та її Пеппі

Літературна вікторина для читачів-учнів 4-5 класів

Умови вікторини: У грі можуть брати участь дві команди. Під час турів учасники по черзі називають номери питань. За кожну правильну відповідь команда отримує певну кількість балів. Якщо одна із команд не відповідає на задане запитання, право відповіді переходить до наступної команди, яка у разі вірної відповіді отримує 3 бали у будь-якому турі. У разі, якщо жодна команда не дасть правильної відповіді, право відповідати отримують глядачі, які можуть передати свої зароблені 3 бали за вірну відповідь будь-якій команді на вибір. Виграє та команда, яка назбирала найбільшу кількість балів.

Тур 1. «Бліц-опитування» (2 бали)

1. Назвіть повне ім'я Пеппі Довгапанчоха. (*Пеппілота Віктуалія Рувьгардіна Крісмінта Ефраїмсдоттер Довгапанчоха*)
2. По яких днях Пеппі займалася прибиранням свого дому? (*По п'ятницях*)
3. Що було зображено на картині, яку Пеппі намалювала у себе вдома на шпалерах? (*На картині була зображена товста дама, в чорному капелюсі і червоній сукні, що тримала в одній руці жовту квітку, а в іншій руці дохлого пацюка*)
4. Яке нове слово придумала Пеппі? (*Кукарямба*)
5. Який новий вид спорту придумала Пеппі? (*Ставити один одному запитання*)
6. Що росло у Пеппі в саду на деревах? (*Пляшки з лимонадом*)

Тур 2. «Яких персонажів ви запам'ятали» (кожна відповідь 1 бал)

Завдання: команди по черзі називають персонажів повісті-казки «Пеппі Довгапанчоха», якщо одна з команд через 5 сек. не називає героя право переходить іншій.

Пеппі Довгапанчоха, Ангел, Негритянський король, Аніка, Томмі, кінь, мавпеня Нільсон, Блюм, Шибайголова Карлсон, пані Сетергрэн, тітка Лаура, Джим, Бак і т.д.

Тур. 3 «Так або Ні?» (2 бали)

1. Астрід Ліндгрэн шведська письменниця? *(Так)*
2. Вона народилася у Стокгольмі? *(Ні)*
3. Маленька Астрід мала веселу вдачу, багату уяву, хист до жартів і до цікавих оповідей? *(Так)*
4. У сім'ї Еріксонів було 5 дітей? *(Ні)*
5. Її першим твором, який приніс славу була казка повість-казка «Пеппі Довгапанчоха»? *(Так)*
6. Астрід писала лише для дітей? *(Так)*

Тур.4 «Опиши героя» (2 бали)

Завдання: командам потрібно продовжити думку.

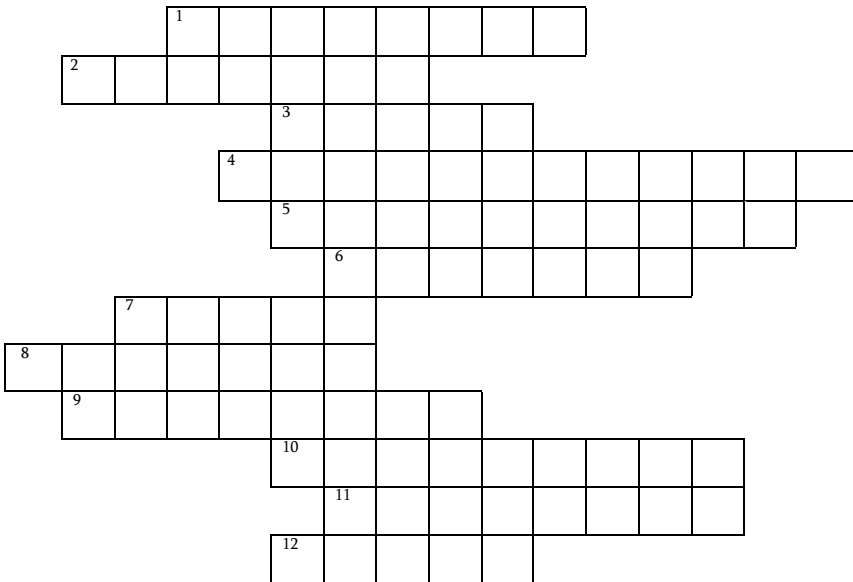
1. У неї волосся ... кольору. (морквяного)
2. Кіски стирчать мов ... (палички)
3. Її ніс нагадує ... (картоплину)
4. На героїні голубе плаття з ... (червоними латками)
5. Дівчинка носить одну панчошу чорну, другу ... (руду)
6. Батько купив їй черевики ... (чорного кольору, вдвічі більші за її ступні)

Тур. 5 «Розгадай кросворд» (10 балів)

Завдання: кожна із команд отримує макет кросворду який необхідно розгадати, перша з команд яка впорається з завданням отримує 10 балів, інша в якості заохочуючого призу 3 бали.

Запитання до кросворда:

1. Кого називали «Андерсеном наших часів»? (Ліндгрен)
2. Ім'я мавпочки Пеппі. (Нільсон)
3. Який танець танцювала Пеппі зі злодіями? (Твіст)
4. Який король був її батько? (Негритянський)
5. Що було на обличчі Бетті? (Ластовиння)
6. Хто грав з Пеппі у квача? (Поліцаї)
7. Ім'я сусідки Пеппі. (Аніка)
8. Як звуть одного з злодіїв у повісті. (Карлсон)
9. Як називався будинок, в якому виникла пожежа? (Хмарочос)
10. Який колір волосся у Пеппі? (Морквяний)
11. Назва вілли Пеппі? («Хованка»)
12. Як звати дочку А. Ліндрен? (Карін)

Зміст

1. Вступна стаття або Фантазерка на ім'я Астрід	5
2. Нагороди і відзнаки.....	12
3. Цікаві факти	14
4. Короткі біографічні дані про Астрід Ліндгрен.....	16
5. Афоризми від Пеппі	17
6. Цитати із творів А. Ліндгрен	17
7. Перелік екранізацій твору «Пеппі Довгапанчоха».....	18
8. Сценарій літературної мандрівки «Подорожуємо із Пеппі»..	19
9. Сценарій літературної вікторини «Астрід Ліндгрен та її Пеппі»	24